

REFORMÁTUS ÉLET

A SZ.R.K.E. EGYHÁZI LAPJA 2020. DECEMBER

*"Íme, a szűz fogan méhében, fiút szül, akit
Immánuelnek neveznek"*

- ami azt jelenti: Velünk az Isten. (Máté 1, 23)

A TARTALOMBÓL:

Interjú
Őri Mátéval

A TARTALOMBÓL:

A Méceses csapatunk
(fogyatékkal élőkkel
való foglalkozás)
két éve működik.

ÁLDOTT ÜNNEPET!

Pihenj meg!

Kifárasztott az élet,

úsztal az árral – a célod felé,

és nyugtalan lelkiismerettel

nézel a közlő ünnep elé.

Valaha számoltad a napokat,

most szeretnél rajta túl lenni már,

újra hétköznapjaid sodrában

– Nem veszed észre, mekkora a kár?

Nem lenne jobb... lerogyni a porba,

és elsuttogni magad-vádolón:

“ó én vétkem, én igen nagy vétkem!”

Tedd meg!

Föléd hajol az Irgalom!

Tedd meg, és a szíved lesz a jászol,

amelyben Jézus megszületett...

Lukátsi Vilma

Karácsonykor

Urunk, Istenünk! Kimondhatatlan boldogság, hogy úgy ismerhetünk meg, mint akinek az ígéretei igazak és ámenek! Köszönjük, hogy a próféták által meghirdetett ószövetségi népednek, s általuk a teremtett világnak, hogy elküldöd a Messiást, a világ Megváltóját, Ő helyreállítja végre a szövetségi jogrendet, amit az ember engedetlensége folytán megrontott.

Áldunk és imádunk a szeretet ünnepén, köszönjük, hogy Tőled tanulhatunk szeretni, aki egyetlened, Jézus adta értünk! Ha Benned hiszünk és Téged ismerünk, akkor nem azt valljuk: „Szeretném, ha szeretnének” (Ady), hanem mi magunk fogunk szeretni! Ezen az ünnepen se azt várjuk, hogy mit kapunk, hanem mi akarjunk adni: Neked és szeretteinknek értékeinket, szívünket...

Köszönjük, hogy Szent Fiad úgy jött ebbe a

világba, mint egy édesanya gyermeke. Köszönjük a karácsonyi evangéliumot, a betlehemi csillagot, az angyalok énekét, a pásztorok, a bölcsek bizonyágtételét, akik nem hallgatták el az örömuzenetet. Adj nekünk is igazi ünneplést, hogy a karácsonyi ünnepek után, amikor visszamegyünk munkahelyeinkre – mint a pásztorok nyájukhoz –, úgy menjünk, mint akik találtak Veled, Úr Jézus. Könyörgünk a betegekért, elhagyatottakért, gyászolókért, népünkért és a világ népeiért... Segíts, hogy ünneplésünkben ne gyermekkorunk karácsonyának édes hangulatát keressük, hanem a békesség és szeretet szolgálatára nyerjük új erőt! Ámen.

Dr. Sándor Endre(†)
(Örömben és bánatban imakönyv)

TARTALOMJEGYZÉK:

AZ IGE MELLETT	3
HÁZI ÁHITAT.....	5
GYŰLEKEZETEINK ÉLETÉBŐL.....	12
Torontálvásárhely.....	11
Szabadka.....	12
Szabadka.....	13
Újvidék.....	15
A Generális Konvent elnökségének körlevele.....	16
INTERJÚ.....	17

CIP - Каталогизacija у публикацији
Библиотека Матице српске, Нови Сад
275

REFORMÁTUS Élet : a Szerbiai Református Keresztény
Egyház hivatalos lapja / felelős főszerkesztő Halász Béla -
1. évf., 1. sz. (1966)- . - Bácsfeketehegy :
Szerbiai Református Keresztény Egyház, 1966- . - Ilustr. ; 30cm

Mesečno
ISSN 2217-7574
COBISS.SR-ID 19120130

AZ IGE MELLETT

Új lehetőség

***„Bízodalmaid legyen az Úrban teljes elmédből, a magad értelmére pedig ne támaszkodjál. Minden te útaidban megismered őt, akkor ő igazgatja te útaidat.”
(Példabeszédek: 3,5)***

Kedves testvéreim az Úrban!

A 2020-as év végéhez közeledünk, előttünk van karácsony ünnepe, amely a keresztyének számára az egyik legkiemelkedőbb ünnep. Jézus Urunk születésére mindig tele hittel kell emlékeznünk. Ha visszatekintünk az elmúlt időszakra, tele volt megpróbáltatásokkal. Minden jel szerint ez a mában és a jövőben is folytatódik, mind egyéni és mind a közösségi életünkben.

A tavasz óta tartó járvány fölforgatta eddigi megszokott életünk menetét, még az egyházi életben is, hiszen volt időszak, hogy nem tudtunk a templom padjai között együtt Igét hallgatni, énekelni, imádkozni. A vallási hitélet is részben átköltözött a virtuális térbe. A részben visszaállt közösségi alkalmak is némi fenntartással folynak tovább, és gyülekezeteinkben sajnos érezhető az aggodalom. Keresztyén hitünk pedig arra buzdít bennünket, hogy ne veszítsük el reménységünket, és Istenbe vetett bizalommal, buzgalommal tekintsünk a jövő felé. Pál apostol a Filippibeliekhez írt levelében így fogalmaz:

„De egyet cselekszem, azokat amelyek a hátam megett vannak, elfelejtve, azoknak pedig, amelyek előttem vannak, nekik dőlve, célegyenest igyekszem az Istennek a Krisztus Jézusban onnét felülről való elhívása jutalmára.” (Filippi 2,14)

A Szentírás különbséget tesz Isten és az ember bölcsessége között. A mi értelmünk sokszor bűnös emberi természetünk befolyása alá kerül. Imádkozni és harcolni kell, hogy el ne veszítsük bizalmunkat a mi Urunkban. Karácsony és Újév táján nemcsak hátra tekintünk és összegezzük az elmúlt év történéseit, hanem hitünknek megfelelően igyekezzünk célokat meghatározni az elkövetkező időre. Nem lehet az embernek bölcsőbb célja az új esztendőre, mint az, hogy bízva újra életét Krisztusra. Ez a legbiztosabb út, amely Isten kegyelméből adódik minden ember számára.

Ebben a bizonytalan világban szükségünk van arra, hogy mennyei Urunk igazgassa teljes életünket. Minden más bizonytalanságba és tévelygésbe sodor bennünket. Az imádkozás most még különösebb hangsúlyt jelent, hiszen ha nem tudjuk egymást erősíteni a közösségi találkozásokban, lélekben akkor is mindig együtt lehetünk Urunkkal és hittestvéreinkkel. Jézus Krisztusban való hitünk és békességünk az Ő ígéretéből fakad: *„Azért beszéltem ezeket néktek, hogy békességetek legyen énbennem, E világon nyomorúságotok leszen, de bízatok, én meggyőztem a világot.” (János 16,33)*

Legyen kegyelmes hozzánk az Úr az elkövetkező ünnepnapokban és az általa adott jövőben. Szent bizalommal készüljünk karácsonyra és imádkozzunk egymásért, közösségeinkért és az egész Anyaszentegyházért, hogy üldözött testvéreink is lelki békességgel ünnepelhessenek.

Kegyelemteljes karácsonyi ünnepeket kívánok!

Halász Béla
püspök

“Abban nyilvánult meg Isten irántunk való szeretete, hogy egyszülött Fiát küldte el Isten a világba, hogy éljünk őáltala.”

1János 4, 9

Lectio: Lukács 2, 1-20

Karácsony a szeretet ünnepe, de nem akármilyen szeretetnek az ünnepe, hanem az Isten szeretetének az ünnepe. Azt ünnepeljük, hogy Isten szeret minket. Azért van okunk ünnepelni, mert Istennek fontosak vagyunk, és Ő lehajolt hozzánk.

1. Isten meg nem érdemelt szeretete

Fontos tudnunk, hogy Isten nem azért szeret minket, mert megérdemljük, nem azért, mert rászolgáltunk volna erre a szeretetre, hanem annak ellenére, hogy nem érdemljük meg, Ő mégis szeret minket. Éppen ezért ünnepelünk, és éppen ezért ez az egyik legnagyobb ünnepünk, mert Isten nem azt adta nekünk fizetségül, amit érdemeltünk volna, hanem azt adja nekünk ajándékba, amit nem érdemlünk meg. Az Ő Fiát küldte el, és az Ő szeretetét árasztja felénk. Ezért úszik fényárban a világ, ezért ünnepel mindenki, mert Isten ennyire szeret minket.

Volt egy eladó, akit egy koldus kisfiú rendszeresen meglopott. Egy alkalommal végre sikerült megcsípnie a kis tolvajt. A kisfiú nagyon megrémült, amikor a boltos keze közé került. De ahelyett, hogy jól elagyabugyálta volna, megkérdezte tőle, hogy hol él, milyen körülmények között, van-e valakije... S amikor kiderült, hogy nincs senkije, akkor nem elzavarta, hanem szeretettel felajánlotta, hogy lopás helyett minden nap jöjjön oda, ebédeljen vele. A kisfiú nagyon hálás volt, és elkezdett önként segíteni a boltosnak, majd az inasa lett. A meg nem érdemelt szeretet jót hozott ki ebből a fiúból. Ő szeretne volna kifejezni a háláját a jótevője felé. Téged mire indít Isten meg nem érdemelt szeretete?

2. Isten cselekvő szeretete

Isten szeretete nem elmélet, nem érzelem csupán, ahogy sokszor mi szeretünk, hanem cselekvő szeretet. Az igazi szeretet mindig cselekvő szeretet. Nem áll meg a szándék és az érzelem szintjén, hanem cselekedni akar azért, akit szeret. Isten így cselekedett értünk. Otthagytá a mennyei dicsőséget, és eljött, hogy megváltson. Nem maradt kisgyermek, hanem egész életében szeretettel szolgált, segített, és végül még a halált is vállalta értünk, ennyire szeretett. Ez a csodálatos cselekvő szeretet viszonzást vár. Azt szeretné, hogy te is viszonzsz Öt. Cselekvő szeretettel.

3. Velünk maradó szeretet

Jó, amikor a szeretteink messze földről hazajönnek hozzánk akár csak néhány napra. Jó együtt lenni, találkozni az ünnepen. De Jézus nem csak néhány napig, nem csak az ünnep néhány napjára jött a földre. Nem csak az ünnepen akar veled lenni, hanem a szürke, és fárasztó hétköznapiakban is ott akar lenni veled. Amikor nehéz az élet terhe, akkor is ott akar lenni veled. Amikor a hétköznapiok harcait harcolod, a feladataidat végzed, akkor is veled akar lenni el nem múló szeretetével. Sok minden elmúlhat. és sajnos el is múlik, de az Isten szeretete megmarad örökre. Fogadd szívedbe azt a Jézust, aki ennyire szeret téged, és kövesd Őt mindig. Ő legyen veled és szeretetével vegyen körül életed minden idejében! Adjon áldott ünnepet, és áldott életet!

*Sándor Levente
szadai lelkipásztor*

Bibliaolvasó kalauz

HÁZI ÁHÍTAT

2020. December

Jelmagyarázat: R-reggel; E-este;

- 1** **R: Jób 22**
 KEDD• ELZA Elifáz gondolatai megrázóak, mert olyan bűneit említi Jóbnak, amelyekről Isten nem beszél. Azután azt mondja: „Ha megtérsz a Mindenhatóhoz, felépülsz” (23). Ha azonban figyelmesen olvassuk az intelmeit, azt látjuk, mintha minden az ember cselekedetén múlna. Hol van akkor Isten szuverenitása és a kegyelem? Miért várták a Messiást? Az az örömhír, hogy nem az embernek kell megbékéltetnie Istent, mert ő Jézusért megbékélt az emberrel.
E: Zsid 3,7–19
- 2** **R: Jób 23**
 SZERDA• MELINDA, VIVIEN Megmagyarázhatatlan az Isten utáni vágy, amely ott él az emberben. Nem tudja, merre is kellene indulnia, de mégis keresné. A szenvedésünk lényege az Istentől való elhagyatottság, amely elvihet egészen a megrettenésig. Mégis milyen nagy csoda, hogy keblemben zárhatom szája mondásait. Szavain keresztül ő maga jön közel. Adventben nem az a szép, hogy mi várunk, vagy hogy miként várunk, hanem az, hogy ő eljön! Milyen jó, hogy mi már vallhatjuk: eljött, megváltott, megtart!
E: Zsid 4,1–11
- 3** **R: Jób 24**
 CSÜTÖRTÖK• FERENC, OLÍVIA Miközben Jób barátai a bűn miatti isteni ítélettel fenyegetőznek, Jób rámutat a bűn lényegére: vannak, akik a világosság ellenségei lettek... Isten megismerhető volt, de nem tisztelték őt úgy, mint Istent. Jézus másként fogalmazza meg ezt: „Az ítélet pedig az, hogy a világosság eljött a világba, de az emberek jobban szerették a sötétséget...” (Jn 3,19). Milyen fontos lenne ezt kérni: Világ Világossága! Ragyogj be az életünkbe, te határozz meg minket, hogy a te világosságoddal világíthassunk!
E: Zsid 4,12–16
- 4** **R: Jób 25**
 PÉNTEK• BORBÁLA, BARBARA Isten semmihez sem hasonlítható nagysága, és az ember törpesége – megcáfolhatatlan tény. Arra szintén nincs magyarázat, hogy ez a hatalmas Isten miért szerette annyira a tőle elidegenedett embert, hogy egyszülött Fiát a keresztyötrelmére, a bűn megfizetésére adta érte. Az is felfoghatatlan, hogy ezáltal az ember azt is vallhatja, hogy most Isten gyermekei vagyunk, de még nem lett nyilvánvaló, hogy mivé leszünk, és amikor ez nyilvánvalóvá lesz, hasonlóvá leszünk hozzá... (1Jn 3,2).
E: Zsid 5,1–10

5 SZOMBAT• VILMA R: Jób 26

Miközben a mi Urunk „elrejtőzködő Isten”, eltakarta trónusát, aközben hatalma abban is megmutatkozik, hogy a természet felett is úr. Rácsodálkozhatunk értelmére, amely szétzúzza a szörnyeteget, kezére, amely átdöfi a kígyót. Értelme és keze: őt magát jelenti. Megrendítő arra gondolni, hogy ilyen hatalmas, és ilyen mélyen szerető Istenünk van. Szeretetét abban mutatta meg, hogy megajándékozott bennünket az ő Fiával (Róm 5,8; Ef 2,1).

E: Zsid 5,11–14

6 ADVENT 2. VASÁRNAPJA• MIKLÓS R: Jób 27

„...**egyetlen napomért sem bánt a lelkiismeret**” (6). A bűn állapotában élő ember belső, lelki „jelzőrendszere” gyakran elromlik, beszennyeződik. Sok tragédia okozója volt már egy-egy vasúti átjáró biztosítórendszerének meghibásodása. Lelkileg hasonlóan történik meg mások felelőtlen és szeretetlen megítélése, de önmagunk felmentése is. Egyetlen módon lehet csupán a fenti mondatot jó lelkiismerettel kimondanunk: „...bár a szívünk elítél, Isten mégis nagyobb a mi szívünknel...” (1Jn 3,20).

E: Zsid 6,1–12

7 HÉTFŐ• AMBRUS R: Jób 28

„...**napvilágra hozza, ami rejtve van**” (11). Az emberi találékonyosság, kitartás, fáradságos kemény munka eredménye nem marad el. Vannak azonban olyan titkok, amelyek nem csupán a „súlyom szemé” (7) előtt rejtettek el, de legnagyobb igyekezete ellenére még az ember sem tud belepillantani. Ezek Isten lényének és az örökkévalóságnak a titkai. Karácsonykor azonban ez a világ nyílt meg, és lett Jézus Krisztus által nem csupán szemlélhetővé, de megragadhatóvá is. Ez Isten szeretetéből van, aki „biztos kézzel hozza föl, mi most még rejtve itt”.

E: Zsid 6,13–20

8 KEDD• MÁRIA, MARION R: Jób 29

„...**amikor Istennel közösségben élhettem...**” (4). Jób nyomorúságában, kilátástalanságában, reménytelennek és jövő nélkülinek vélt állapotában a múlt emlékei közt próbált némi vigaszt keresni. Azonban a szépnek és idillikusnak tűnő múlt nem ad igazi életmegoldást a jelen bajaiban. „Milyen szép volt ifjú leányként a messzi tanyáról is bejárni barátnőimmal a templomba” – így emlékezett egy idősebb asszony a vasárnapi istentiszteletre hívogatásunkkor. Ekkor azonban már a templomközele, szomszédos utcából se ért oda soha. Lehet Istennel a jelenben is élő, boldog a kapcsolatod.

E: Zsid 7,1–10

9 SZERDA• NATÁLIA, NATASA R: Jób 30,1–15

„...**nem átallnak arcomba köpni**” (10). A kiszolgáltatott embert könnyű megalázní. Talán mi is átéltük már ezt, ha nem is szó szerinti, de ennek indulati töltetét tekintve. Hogyan kezeljük ezt a helyzetet, különösen keresztyén emberként? A jogosnak vélt „Amilyen az adjonisten, olyan a fogadjisten!” indulatkitörés helyett nézzünk fel Jézusra, aki azokért is kész volt szenvedni a kereszten, akik arcul köpték.

E: Zsid 7,11–28

10
CSÜTÖRTÖK•
JUDIT,
LORETTA

R: Jób 30,16–31

„...jót reméltem, de rossz következett” (26). Sokan érzik úgy, hogy álmaik szertefoszlanak, terveik „nem jönnek be”, a szorongva és türelmetlenül várt gyógyulás nem következik be, életük eleve „vesztes” élet. Mindez a bűn, az Istentől elszakadt állapot következménye. Ezzel szemben a krisztusi ember mégis tudja, vallja, hogy Isten *„feltámasztotta őt (Jézus Krisztust) a halottak közül, ... hogy hitetek Istenbe vetett reménység is legyen”* (1Pt 1,21).

E: Zsid 8,1–5

11
PÉNTEK•
ÁRPÁD

R: Jób 31

„**Bárcsak meghallgatna valaki!**” (35). Bármilyen furcsának és ellentmondásosnak tűnik is, túlnépesedő világunkban egyre inkább nő az elmagányosodók száma. Sokszor még csak nem is várunk, vágyunk többre, mint hogy valaki meghallgasson. Fájdó, ha a munkahelyen, az ismerősök között, a családban nincs, aki figyelne ránk, akihez szólhatnánk. Legyen érte áldott az Úr, ha mégis vannak körülöttünk szerető szívek és szavunkra figyelő fülek. Csodálatos, hogy Mennyei Atyánk így szólít meg: *„Ha kiált hozzám, meghallgatom...”* (Zsolt 91,15).

E: Zsid 8,6–13

12
SZOMBAT•
GABRIELLA

R: Jób 32

„**De csak a lélek az a halandóban, a Mindenható lehelete, ami értelmessé teszi**” (8). Mennyivel másként zajlott volna a Jób és barátai közti beszélgetés, no és az ifjú Elíhú érvelése, ha az itt megfogalmazottak szerint történik minden. Vigyázzunk a nagyon is bölcsnek, értelmesnek, megfellebbezhetetlennek tűnő érveinkre, melyek nagyon hamar ítékezésbe fordulhatnak. Beszélgetéseinkben, az ige továbbadásában, a lelki szolgálatban tegyük azt, amire Luther egyik éneke így tanít: *„Jer, kérjük Isten áldott Szentlelkét...”* (E 206).

E: Zsid 9,1–14

13
ADVENT 3.
VASÁRNAPJA•
LUCA

R: Jób 33

Egy nyomorult ember élete felett okoskodni nem vigasztalás. Elíhú érvelése helytelen, de szavaiban egy-egy megfontolandó igazság mégis megjelenik. Éppen ő mondja ki azt, amit maga sem tisztel: **„...nagyobb az Isten a halandó embernél”** (12). Isten cselekedeteit nem lenne szabad emberi értelmünkkel elemezni, mert csak zsákutcába futunk, kegyetlen tanokat fogalmazunk meg. Isten titkait csak a Szentlélek jelentheti meg. Könyörögjünk ezért a Lélekért!

E: Zsid 9,15–28

14
HÉTFŐ•
SZILÁRDA

R: Jób 34

Elíhú már nemcsak számonkéri Jób megkeseredett szavait, hanem mélyen megítéli őt. A részvét minden nyoma eltűnik, mert szerinte egy bűnös ember méltó büntetését szenved. Jób őszinte Istenhez és önmagához, csak azt mondhatja ki, amit érez: **„Halálos nyíl talált el, pedig nem vagyok hitszegő”** (6). Jézus különös kategóriába sorolja az ilyen próbatételeket: *„... azért van ez így, hogy nyilvánvalóvá legyenek rajta Isten cselekedetei”* (Jn 9,3); *„ez a betegség nem halálos, hanem az Isten dicsőségét szolgálja...”* (Jn 11,4). Nehéz titkok ezek.

E: Zsid 10,1–18

- 15
KEDD•
VALÉR
- R: Jób 35**
- „...előtte van ügyed, de várnod kell” (14). A várakozás idejének mértéke nem ez: „...még nem büntetett meg eléggé haragjában...” (15). A várakozás idejéhez az advent, az eljövétel is mindig hozzákapcsolódik. Isten úgy várakoztat, hogy közben önmagát szeretné kijelenteni nekünk, és ezzel alakítani az életünket. Az adventünk sem az ő haragjának időhúzása, hanem áldott idő, amelyben ügyünk formálódik, miközben aktív, imádságos várakozásban vagyunk.
- E: Zsid 10,19–39**
-
- 16
SZERDA•
ETELKA,
ALETTA
- R: Jób 36,1–25**
- „Messziről hozom, amit tudok, hogy kimutassam Alkotóm igazát...” (3). Kényszernek érezzük megmagyarázni Isten működését, akaratát, döntéseit, mintha nekünk kellene igazolnunk annak helyességét. Messziről futunk neki számunkra felfoghatatlan titkoknak, így lehet a karácsony titkát is túlbonyolítani, beleakadni az isteni „kivitelezés” érthetetlen megoldásaiba. Nem messziről hozott tudás kell az igaz istenismerethez és a karácsony titkának megéléséhez, hanem „szívközeli” bizalom.
- E: Zsid 11,1–7**
-
- 17
CSÜTÖRTÖK•
LÁZÁR,
OLIMPIA
- R: Jób 36,26–37,13**
- „Minden emberi kezet lefog, hadd tudja meg minden ember, hogy most ő cselekszik!” (7). Nehezen választható el a történeket mozgató akarat az emberi igyekezettől. Én erőlködtem, vagy Isten adta? Az én érdemem, vagy az ő ajándéka? Olykor azonban teljesen nyilvánvaló Isten munkája, mert az ember labdába se rúghat. „Embereknek ez lehetetlen, de Istennél minden lehetséges” (Mt 19,26). Mindez természetesen az üdvösség munkálására vonatkozik elsőként, de igaz minden csodálatos megszabadulásra.
- E: Zsid 11,8–22**
-
- 18
PÉNTEK•
AUGUSZTA
- R: Jób 37,14–24**
- „Még nem látják a napfényt, bár az ragyog a fellegek mögött...” (21). Az ismert közhely – „a felhők mögött mindig kék az ég” – bibliai verziója ez, mélyebb tartalommal. Mi nem optimista emberek vagyunk, akik keresik a dolgok mögött azt, ami jó, hanem vallást teszünk arról, hogy semmi sincs az ő akarata nélkül. Így minden történés mögött Isten jelenlétét kell feltételeznünk, legyen az akár nyomorúság vagy próbatétel.
- „Ne félj tehát, kicsiny csapat, / Ha rád felleg borul, Kegyelmet rejt, s belőle majd / Áldás esője hull! / Bízzál az Úrban, rólad Ő / Meg nem feledkezik, / Sorsod sötétlő árnya közt / Szent arca rejtezik.”
- E: Zsid 11,23–40**

- 19
SZOMBAT•
VIOLA,
VIOLETTA
- R: Jób 38**
- „**Ki akarja elhomályosítani örök rendemet tudatlan szavakkal?**” (2). Véget vet az emberi bölcselkedésnek Isten szava. Örök bölcs rendje szerint tartja fenn a világot, igazgatja, gondot visel rá. Jobban tudnád vezetni? „Mondd el, ha tudsz valami okosat!” (4). Saját életünk irányítása is kihívást jelent, hibát hibára halmozunk. Ki mernéd venni Isten kezéből a sorsodat?
- E: Zsid 12,1–11**
- 20
ADVENT 4.
VASÁRNAPJA•
TEOFIL
- R: Jób 39**
- „**A te parancsodra száll-e magasan a sas...?**” (27). Hosszú, nehéz, néha céltalannak látszó viták után az Örökkévaló veszi át a szót. „*Én kérdezlek, te meg oktass engem*” (38,3). A teremtett világ néhány elgondolkoztató jelenségével találkozunk. Jób kora a felvetett kérdésekre aligha tudta a választ. Lehet, hogy évszázadok, évezredek tapasztalatai, megfigyelései egyik-másik kérdésre ma már tudnának választ adni. Az alapvető kérdés viszont megmaradt: hogyan lehetséges, hogy a teremtett világ rendje évezredek, évmilliókon keresztül „működőképes” maradt? A „teremtés” elvitatása a Teremtő ellen lázadó ember „struccpolitikája”, mert „...Isten megtagadta a bölcsességet tőle...” (17).
- E: Zsid 12,12–17**
- 21
HÉTFŐ•
TAMÁS
- R: Jób 40**
- „**Bizony, könnyelmű voltam!**” (4). Két fejezet után végre Jób is „szóhoz jut”. A „könnyelmű voltam” kifejezés régebbi fordításokban: csekély vagyok, parányi vagyok, hitvány vagyok. Az önhitt ember magát Istennel egyenrangúnak véli. A gögös magát még Istennél is felsőbbrendűnek tartja. Itt kezdődik el Jób könyvében a fordulat. Jób belátta, hogy mi a helyes rangsor.
- E: Zsid 12,18–29**
- 22
KEDD•
ZÉNÓ,
TIFANI
- R: Jób 41**
- „**Nincs a földön hozzá hasonló...**” (25). Mesteri módon fonódnak egymásba a mitikus ósállat, a Leviatán, a mélység ura, az állatok királya vélt, regélt tulajdonságai a valóságos krokodil leírásával és jellemzésével. Még napjainkban is, a modern fegyverek birtokában is számos vadászbaleset történik, ha a krokodil az ellenfél. Az is a Teremtő által alkotott teremtmény. Téged mi nyűgöz le Isten alkotásai közül?
- E: Zsid 13,1–6**
- 23
SZERDA•
VIKTÓRIA,
NIKÉ
- R: Jób 42**
- „**Az Úr pedig jobban megáldotta Jóbot azután, mint azelőtt**” (12). A kívülállóknak vérmérséklettől függően gúnyolták és gúnyolják Jób könyvét. Az Istenben hívő olvasóban is súlyos kérdések fogalmazódnak meg. Nekem az a nézet a szimpatikus, amely azt vallja: Jób könyve nem egy bekövetkezett eseménysort örökít meg. Ez egy Istentől ihletett tanító költemény. A megoldás kulcsa Jézus imájában található: „Igen, Atyám, mert így láttad jónak” (Károli-fordítás: „...így volt kedves te előttem” Mt 11,26). Nehéz elfogadni, nehéz kimondani, de érdemes.
- E: Zsid 13,7–25**

24
CSÜTÖRTÖK• **„A világosság a sötétségben fénylik, de a sötétség nem fogadta be”** (5). Albert ÁDÁM, ÉVA Einstein egyetemista korában vitába szállt professzorával: a sötétség nem „létezik”, az csak a fény hiánya. A hideg a hőnek a hiánya. Gyűlölet sincs: az csak a szeretet hiánya. Amikor szétárad a fény – felkel a nap –, a sötétség tovatűnik, nincs többé. A „nem létező” sötétség ezért volt képtelen befogadni a Világ Világosságát. Ma is ezért képtelen.

R: Jn 1,1–5

E: Jóel 1

25
PÉNTEK• **„...a saját világába jött, de az övéi nem fogadták be őt”** (11). Itt kezdődnek igazán KARÁCSONY a bajok. Az egy dolog, hogy az egyébként nem is létező sötétség nem tud mit kezdeni 1. NAPJA a megígért és megérkezett Messiással. De az övéi... Tekintsünk a világot betöltő EUGÉNIA fényre, és a vakító fényben vegyük észre: már nem a „világról” van szó. Nem is csak általában „az övéiről” van szó. Rólam van szó.

R: Jn 1,6–13

E: Jóel 2

26
SZOMBAT• **„Mi pedig valamennyien az ő teljességéből kaptunk kegyelmet kegyelemre”** (16). A szó szerinti fordítás: „kegyelem helyett kegyelmet”. A következő, a 17. vers árulja KARÁCSONY 2. NAPJA el, hogy miről van szó: kaptuk (a törvény) kegyelme helyett Jézus Krisztus igazságát ISTVÁN és kegyelmét (az evangéliumot). Nem panaszkodhatunk, nem rossz csere.

R: Jn 1,14–18

E: Jóel 3

27
VASÁRNAP• Isten kiemelkedő feladatot bízott Keresztelő Jánosra: ő Krisztus első tanúja. JÁNOS Már Erzsébet méhében köszöntötte Jézust, és bár nem tett csodát, prédikálása maradéktalanul igaz volt. Ő a Megváltó útkészítője, megkeresztelője, a vőlegény barátja. Itt közölt tanúskodása prófétai szó, örvendező bizonyoságtétel. János kijelenti: aki utána jön, nagyobb nála. Krisztusnak növekednie kell, neki pedig kisebbé lennie. Jézus mégis azt mondja róla: asszonyoktól születtek között nem támadott nagyobb. Ugyanez jellemzi minden bizonyoságtévő és Krisztus viszonyát. A mi tanúságunk töredékes, Krisztus mégis reánk bízta az evangéliumot; nem vagyunk méltók, hogy a saruja szíját megoldjuk, de ő barátainak nevez bennünket; előtte térdet hajtunk, de mikor felemeltetik, minket is magával visz (Jn 12,32).

R: Jn 1, 19-34

E: Jóel 4

28
HÉTFŐ• Jézus első tanítványai majd „nagyobb dolgokat” fognak látni, mint amit most KAMILLA, APOR megtapasztalnak a közvetlen megszólításkor. Mennyire nem egyformák a tanítványok, mégis egyöntetűen követik az Isten Bárányát, a Mestert, a Messiást, az Emberfiát, Izráel királyát, Isten Fiát. **„Kövess engem!”** (43) – ez a még ismeretlen Jézus szava az első tanítványokhoz. Ezek a tanítványok mind ott lesznek majd a csodálatos halfogáskor, amikor a Feltámadottal találkoznak. Akkor a Mester ugyanazt mondja

R: Jn 1,35–51

Péternek, mint először: Kövess engem! (Jn 21,22). De akkor már isteni neve van Jézusnak: Úr. Az lát folyton nagyobb dolgokat, aki valóban követi Krisztust.

E: Jón 1

29
KEDD•
TAMÁS,
TAMARA

R: Jn 2,1–12

Figyeljük meg Jézus szabadságát! Édesanyja sürgetőleg jelezte neki, hogy nagy botrány készül a kánai lakodalomban, mert elfogyott a bor. Valamit tenni kell. Jézus feleletével mintha elutasítaná, hogy beavatkozzon. Aztán mégis beavatkozott, csodát tett. Mert eleve beavatkozott: közöttünk lakozott. A többi evangélista feljegyzi, hogy sokszor megszánta a betegségtől és éhségtől gyötrődő embereket: meggyógyította őket és kenyércsodát tett. De mindezek csak előjelzései voltak a nagy jelnek, a döntő beavatkozásnak: a kereszthalálnak és feltámadásnak. Az evangélista így foglalja össze egész evangéliumát: a jeleket Jézus azért tette, hogy higgyünk őbenne és örök életünk legyen (Jn 20,30). Az isteni szabály szerint az ajándékozó mindig több, mint az ajándék. Kérjük tőle bátran! Tőle kérjük!

E: Jón 2

30
SZERDA•
DÁVID,
ZOÁRD

R: Jn 2,13–25

János mintegy felülnézetből beszéli el virágvasárnap történetét. Megjegyzi, hogy amikor a tanítványok a feltámadás erejében visszaemlékeztek minderre, akkor jutottak teljes hitre Jézus szavait és a régi jóvendöléseket illetően. Ellenségei bizonyítékot követelnek Jézustól, hogy ekként igazolja prófétai felhatalmazását. Válaszában Jézus itt is a nagy jelről beszél: harmadnapi feltámadásáról. De végzetesen nem értik szavait. A Szentlélek bölcsessége kell, hogy különbséget tudjunk tenni mulandó dolgaink és az üdvösség ügy között. Nem lehet szétválasztani őket, de nem is azonosíthatók minden további nélkül. Ebben gyökerezik Péter apostol buzdítása (1Pt 2,5): Lelki házzá épülni a feltámadás előképe.

E: Jón 3

31
CSÜTÖRTÖK•
ÓÉV,
SZILVESZTER

R: Jn 3,1–10

Jézus, úgy tűnik, más irányba viszi a beszélgetést, mint Nikodémus: új születésről, új életről beszél, amely csak a Szentlélek által lehetséges. Isten országába, az isteni teljhatalom valóságába csak azok léphetnek be, akik az újjászületéssel polgárjogot nyertek rá. Vagyis mégsem viszi más irányba Jézus a beszélgetést, hanem a prófétai tanítás lényegéhez vezet: az új élet Isten adománya. Esztendő végeztén, amikor nemcsak egy évet, hanem egész eddig eltelt életünket mérlegre tesszük, érdemes és szükséges helyes mértékkel mérni: él-e bennünk a mennyei polgárjogunk erős és boldog tudata? Hívtunk-e másokat is új életre születni élő hitben? Csupán titkos tanítványai voltunk-e Jézusnak, vagy eltökélt követői a Mesternek? Hisszük-e, hogy Jézusban szerette és szereti Isten a világot? Boldog évünk volt, ha hittük.

E: Jón 4

GYÜLEKEZETEINK ÉLETÉBŐL

TORONTÁLVÁSÁRHELY

Írta és fényképezte:
Martinek Imre újságíró

IN MEMORIAM

SZENTI JÁNOS

(1928 – 2020)

Életének 92 esztendejében adta vissza lelkét a Teremtőnek a torontálvásárhelyi elemi / általános iskola nyugalmazott biológia- és kémia tanára. A „tanító bácsi”, ki egész életében rendíthetetlen hittel és példamutató munkatempójával nyomatékosította szépemlékű őseink hitvallását. Miszerint „az 1700-as és 1800-as években kihalt lakosságú délvidéki területre betelepített emberek megtanulták, hogy a fennmaradás, a túlélés záloga a hit és a munka.”

Szent János tanár úr ebbéli visszaemlékezéseit

<https://hetnap.rs/cikk/Torontalvasarhelyi-reformatus-visszaemlekezesek-1-24895.html>

2017. március 8-án volt szerencsém átmenteni az utókornak.

Nyugodjék békében.

SZABADKA

Írta: Harangozó Gyöngyi
diakonissza

A **Mécses csapatunk** (fogyatékkal élőkkel való foglalkozás) két éve működik. Nem sokan jövünk össze, de mindig örömmel vagyunk együtt és áldott alkalmaink vannak. Érkezőkor megiszunk egy kávét, beszélgetünk, kivel mi történt, majd külön vonulunk: a gyerekek velem maradnak, a hozzátartozók külön terembe mennek. Itt bibliaórát hallgatnak végig, majd közösen feldolgozzák Pertity Mária vezetésével. Mi pedig eközben énekelünk, mozgunk kicsit, tanulunk egy bibliai történetet és kézimunkázunk. A foglalkozások során igyekszem a már kialakult képességeket szinten tartani, fejlesztésre serkenteni őket. Minden törekvésem ellenére nem sok visszajelzést kapok. Ez sokszor elkésérít. De aztán rájövök, hogy a legfontosabb dolog, amit a fogyatékkal élők számára biztosíthatok: az elfogadó és szeretetteljes légkör. A már kialakult képességek fejlesztésére nincs sok remény de a biztonságérzet, közösséghez-tartozás érzése óriási erőt ad a gyerekek számára.

Át kell értékelnem a dolgokat. Nem a teljesítmény a fontos, hanem, hogy mi van a szívedben. Vannak barátaid? Van közösséged? Tisztában vagy vele, hogy nagyon értékes vagy? Biztonságban érzed magad? Istennek mindannyian drága teremtményei vagyunk, szeme fényei, még egy hajszál sem eshet le a fejünkről nélküle...

Én minden igyekezettel arra fogok törekedni, hogy ezt a biztonságot, elfogadást minden alkalommal, amikor találkozunk, megtapasztalják és úgy tekintsenek önmagukra, mint értékes, drága emberekre.

Átértékelés...újra és újra...felemelni a fejünket a kicsinyes, földhözragadt gondolkodásból és felnézni a magasba, ráhangolódni Isten gondolatmenetére.

SZABADKA

Írta: Kovács Csaba, teológus

“Isten értékes ajándéka vagyok!”

2020. november 18-án “kibővített - gyülekezet közti” ifi került megszervezésre Szabadkán a református egyháznál. Harmincöt résztvevő gyűlt össze Szabadkáról, Bácskossuthfalváról, Maradékról, Bácsfeketehegyről és Pacsérről.

Nagytiszteletű Harangozó László nyitotta meg az alkalmat, kifejezve örömét és háláját, az iránt a gazdagság iránt, amit a találkozón résztvevő ifjak sokszínűsége adott.

Az egy órás énekes-zenés programot a szabadkai ifisek dicsőítő csoportja kezdte meg. A csoport öt ifisből áll, és júniusban alakult. A közös zenélés és éneklés még egy összetartó erő a csoport tagjai számára. Nagy szeretettel fogadta a közönség az összeállásuk óta való második hivatalos fellépésüket! Őket a bácsfeketehegyi dicsőítő csoport követte. A csoport női tagjai több éves gyakorlattal rendelkeznek hasonló jellegű fellépésekben. Viszont a legújabb erősítése a csoportnak Goda Dániel, aki augusztus második felétől társult előbb bongoson, majd cajonon és ukulelén is. A bácsfeketehegyiek nagyon aktívan járulnak hozzá Isten dicsőítéséhez talentumaikkal, mivel Bácsfeketehegyen hetente, Topolyán pedig kéthetente van fellépésük.

Nagy reménységünk, hogy más gyülekezetekben is eléri Istenünk hívó szava a fiatalokat és ihletettséget éreznek arra, hogy szolgáljanak az Úrnak a tőle kapott ajándékokkal. Reméljük, hogy a közös szolgálat lehetőségében erős barátságokra és lelki táplálékra találnak, akár csak az említett dicsőítő csoportok tagjai! A felemelő dicsőítést ugyanannyira megindító igehirdetés követte Harangozó László lelkipásztor szolgálatában. Istenünk Igéje a János Evangéliuma 6, 1-15-ből szólt a fiatalokhoz, különös figyelemmel a Jn 6, 6-ra: “Ezt pedig azért kérdezte tőle, hogy próbára tegye, mert ő már tudta, mit fog tenni.” Az igehirdetésben fel is merült a találkozó központi kérdése: “Milyen kincseket rejtett beléd Isten?”. Ugyanis, Isten egy gyönyörű ajándékként tekint minden egyes gyermekére, és Jézus már most tudja, hogy mit akar veled tenni!

Az említett témát közösen és csoportokban is feldolgoztuk. Az alkalom imaközösséggel zárult.

ÚJVIDÉK

Írta:
Stanyó Tóth Gizella
újságíró

„Ígéretemet betarthatam!”

Az ÚDE folytonossága szavatolt – Dr. Pataj Aranka Alapítvány létesül

„Szolgáidon láttasd dolgaidat, / Dicsőségedet ezeknek fiaim!

Add értenünk fölséges hatalmadat, / Mi kegyes Urunk, ó, irgalmas Isten!

Minden dolgunkat bírjad, forgassad, / Kezeink munkáit igazgassad!” (XC. zsoltár)

Az emberséges kiállás, az időigényes küzdelem meghozta az eredményét: az Újvidéki Diáksegélyező Egyesület (ÚDE) folytonossága továbbra is szavatolt. A minap megtörtént, a szükséges módosítások értelmében az egyesület új bejegyzése is a Gazdasági Nyilvántartási Ügynökségben (az APR-ben). Az ÚDE alapszabályainak fő célkitűzéseire maradéktalanul ragaszkodó tagok, valamint a szép-émlékű néhai dr. Pataj Aranka hagyatékának végakarata szerint is, a diákok megsegítését tartották szem előtt mindvégig, hangzott el a közelmúltban az Újvidéken, a Katolikus Plébánia hittantermében megtartott tisztújító közgyűlésen.

Ezt megelőzően **Matuska Márton**, az ÚDE eddigi elnöke lemondott tisztségéről, mivel Magyarországra költözik, ahol családja is él. A Darányi-telepen, a Romanov étteremben, a Magyar Nemzeti Tanács támogatásával, ünnepélyes külsőségek között megtartott összejövetel kezdetén egyperces kegyeletadással tiszteltek a jelenlevők mindazok emlékének, akik az elmúlt időszakban, a legnehezebb – a háború, a veszélyeztetettség, a bizonytalanság, a nincstelenség terhelte – években folyamatosan támogatták az ÚDE nemes tevékenységét. Mint elhangzott: lezárult egy korszak, és egy új kezdődik. A jelenlevő, rendszeres segélyben részesült, diplomázott diákok megköszönték az ÚDE-től kapott támogatást. Valamennyien kiemelték: a segély jelentősen megkönnyítette anyagi helyzetüket a tanulmányaik során.

A civil szervezetekre vonatkozó törvényes előírásoknak megfelelően hirdette meg az ÚDE a nyilvános tisztújító közgyűlését, és tartotta meg azt, ez év október 26-án, 22 tag jelenlétében. Miután felmentették az eddigi elnököt és a vezetőséget, szorgalmazták az ÚDE pecsétjének és archívumának mielőbbi átvételét a további, határidős kötelezettségek lebonyolítására. Elsősorban az ÚDE bejegyzésére és a dr. **Pataj Aranka** hagyatékának rendezésére vonatkozóan. **Gaudényi Matild**, a hagyaték kezelésének felhatalmazottja tájékoztatta a jelenlevőket, hogy két tanú jelenlétében Matuska Márton visszaadta az orvosnő hagyatékának pénzbeli részét: a tizenhétezer eurót az ÚDE-nek. A belvárosban lévő ingatlanjának ügye is jó irányban halad, várhatóan hamarosan rendeződik a beruházóval, és azzal is az ÚDE rendelkezik.

A szükségszerű változtatások miatt módosította a tagság az ÚDE alapszabályát. Visszakerült a rendelkezésbe az egyházak meghatározó szerepe is. Abban az esetben, ha megszűnne az ÚDE, a vagyonával a Római Katolikus Egyház Újvidéki Plébániája és a Maradéki Református Egyházközség rendelkezik. Határoztak arról is, hogy az ÚDE létrehozza a Dr. Pataj Aranka Alapítványt, az örökhatározó végakarataiban megfogalmazottakkal összhangban. Az ÚDE évi tagsági díja legkevesebb 1200 dinár lesz a jövőben.

A jelenlevők nagy többséggel Gaudényi Matildot választották meg az ÚDE új elnökének. A kuratórium tagjai: **dr. Tarján László**, **Habram Judit**, **dr. Burány Nándor**, **dr. Lendák Imre** és **Stanyó Tóth Gizella**. A felügyelő bizottságba **Kraszulyák Zalánt**, **Sóti Gabriellát** és **Szedlár Ágneszt** választották. Valamennyien megköszönték a bizalmat. Gaudényi elnök asszony ismételt hangsúlyozta: „Az Újvidéki Diáksegélyező Egyesület továbbra is tevékenykedik. Szükség van rá, mindig lesz olyan tanuló, akinek szüksége van anyagi támogatásra. Örülök, hogy sikerült biztosítanunk az ÚDE folytonosságát, és, hogy a néhai dr. Pataj Aranka iránti ígéretemet betarthatam, teljesítettem a vállalt kötelezettséget. Voltak segítők, ez is bizonyíték, hogy a végén a jó győzedelmeskedhet, ha összefogunk érte valamennyien.

Köszönet érte.” Az ÚDE megmaradásához jelentősen hozzájárult **Nagy Margit**, az Apáczai Diákotthon igazgatója, a Vajdasági Magyar Pedagógusok Egyesületének korábbi elnöke, jelenleg tiszteletbeli elnöke, újvidéki gyülekezetünk presbitere.

A napokban megtörtént a pecsét átvétele is. A korábbi, meglévő archívumot pedig az eddigi elnök, Matuska Márton szava szerint, a Zentai Diáksegélyező Egyesületnek adták át a tavalyi év folyamán.

„Mennyei Atyánk a legnagyobb megpróbáltatások között is velünk van Jézus Krisztusban, a Szentlélek által.” A Generális Konvent elnökségének körlevele.

„Bízzatok, én vagyok, ne féljete!” – Az Úr Jézus Krisztus ezekkel a szavakkal bátorította tanítványait, amikor reménytelenül küzdöttek a természet erőivel (Mt 14,27). Ma, amikor az egész Kárpát-medencében a koronavírus-járvány második hullámát tapasztaljuk, és egyre többen vannak körülöttünk, gyülekezeteink körében is, akik megbetegedtek és a fertőzés súlyos következményeivel küzdenek, számunkra is csak az adhat bátorítást, ha megerősödünk hitünkben: Mennyei Atyánk a legnagyobb megpróbáltatások között is velünk van Jézus Krisztusban, a Szentlélek által. Mi, a Magyar Református Egyház püspökei és főgondnokai ebben a hitben buzdítjuk gyülekezeteinket, hogy ne szűnjenek meg könyörögni Istenhez a járvány elmúlásáért az egész világon. Imádkozzunk mindazok gyógyulásáért, akik a betegséggel küzdenek és vigasztaljuk gyászoló testvéreinket. Hordozzuk imádságban a gyógyítás és ápolás szolgálatát végzőket és felelős döntéshozóinkat. Kitartóan végezzük a szeretet cselekedeteit mindenütt, ahol embertársaink szükségét szenvednek. Adja meg számunkra a Mindenható Isten, hogy a súlyos próbatételek között se veszítsük el hitünket és reménységünket és, hogy hamarosan ismét együtt adhassunk hálát neki gyülekezeteink, Magyar Református Egyházunk és az egyetemes Egyház élő közösségében.

2020. november 4.

Dr. Szabó István püspök és *Veres Sándor* főgondnok
Dunamelléki Református Egyházkerület

Steinbach József püspök és *Dr. Huszár Pál* főgondnok
Dunántúli Református Egyházkerület

Kató Béla püspök és *Dr. Dézsi Zoltán* főgondnok
Erdélyi Református Egyházkerület

Szenn Péter püspök és *Kel József* főgondnok
Horvátországi Református Keresztyén Kálvini Egyház

Zán Fábrián Sándor püspök és *Nagy Béla* főgondnok
Kárpátaljai Református Egyház

Csűry István püspök és *Bara Lajos István* főgondnok
Királyhágómelléki Református Egyházkerület

Halász Béla püspök és *Székely Károly* főgondnok
Szerbiai Református Keresztyén Egyház

Fazekas László püspök és *Fekete Vince* főgondnok
Szlovákiai Református Keresztyén Egyház

Csomós József püspök és *Ábrám Tibor* főgondnok
Tiszáninneni Református Egyházkerület

Dr. Fekete Károly püspök és *Molnár János* világi főjegyző
Tiszántúli Református Egyházkerület

Halász Dániel
lelkipásztor

INTERJÚ

Óri Máté Szabadka városában 1999 telén látta meg a napvilágot. Majd Bácsfeketehegyen nőtt fel, keresztyén családban. Egy szép családban nevelkedett a szüleivel, a nagymamával és a testvérével együtt. Szabadkán járt szakközépiskolába, az Ivan Sarić műszaki iskolába, programozást tanult, azonban lassan rájött arra, hogy nem ez az az út, amin járnia kell.

Mesélj kicsit magadról

Szabadka egy olyan nagyváros volt, ahol úgy éreztem magam, mint a bárány a farkasok között, azonban hamar megtaláltam azt a közösséget, azt az ifi csapatot, ami segített, hogy azon az úton maradjak, amin most is vagyok. Az, hogy keresztyén családban nőttem fel, egy áldás lett az életemben, ugyan sokszor piszkáltak, és piszkálnak azért mert keresztyén vagyok, mégis áldásnak érzem. Amikor piszkáltak a válaszom mindig az volt, hogy ez az én személyes döntésem, szüleim csupán elindítottak egy úton, de rajtam állt a választás. Úgy gondolom, minden nehézség szükséges volt azért, hogy eljussak oda, arra az útra, amin most járok. Sokszor voltak és vannak ugyan kételyeim, és persze hitben való megpróbáltatásaim. De azonban ezekben a kihívásokban nem kell egyedül helytállnom, hiszen mindig ott van mellettem Isten, és hiszem azt, hogy mindnyájunk életében ott szeretne lenni, csak ajtót kell nyitni előtte. Szabadidőmet azonban gyakran töltöm a számítógép játékaiban világában, azonban teológiai éveim alatt rájöttem arra, hogy a számítógép és annak világa egy olyan időgép, ami beszippant és nem enged el. Mostanában igyekszek a híres írók, Jókai Mór és Fekete István világát felfedezni, és igyekszem sok igehirdetést hallgatni, és azokból tanulni.

Miért választottad a lelkészi pályát?

Gyakran felteszik nekem ezt a kérdést. Úgy gondolom ez a pálya sokkal inkább egy hivatás. Egy olyan hivatás, ami nagy felelősséggel jár. Azonban az, hogy ezt a hívó érzést megértsem és elfogadjam, bizony hosszú idő volt, el kellett telnie sok-sok évnek és imádsággal töltött perceknek, hogy a hívó érzésre választ kapjak, majd engedjek. Azonban gyakran még ma is felmerül bennem a hivatásom kérdése, hiszen a lelkészi pálya mégis egy szolgálat, nem pedig egy szakma. Nagyban segítettek a válasz keresésében az ifjúsági táborok, a hittanórák a középiskolában és persze a vasárnapi iskola közössége és sok-sok beszélgetéssel eltelt perc lelkipásztoraink között. A kérdésre válaszolva úgy gondolom és érzem, hogy a lelkészi hivatás talált meg engem, így ez nem csupán egy választás volt számomra, hanem sokkal több volt annál.

Hogyan kerültél a sárospataki teológiára?

Mire befejeztem a középiskolát megerősödve döntésemben, keresgélni kezdtem a Kárpát-medencei Református egyetemek között, azonban keresgélésem megsegítésére Isten egy személyt küldött, aki útba is igazított. Azonban az, hogy hogyan jutottam a sárospataki teológiára, az bizony egy hosszú, megpróbáltatásokkal teli időszak volt, ami emberi kapcsolatokat tett próbára, és persze hitemet és elszántságomat is próbára tette. Úgy gondolom, sokaknak tartozom köszönettel azért, hogy segítettek elindulni ezen az úton, mégis elsősorban Istennek kell mindezt megköszönnöm. (Ha mégis meg kellene neveznem azokat az embereket, külön kiemelném közülük szüleimet, Harangozó László és Halász Dániel tiszteletes urat és édesapám egyik barátját Nádi Csabát, aki a hosszú út megtételében segédkezett.) Azonban nagy nehézség volt az indulásban a dokumentumaim összeszedése és annak lefordítása, külön nehezítette a dolgot az, hogy a felvételi időszakot lekéstem a bonyodalmak miatt, így csupán az augusztusi pótfelvételi maradt. Ez az időszak többször is gondolkodásra és Isten előtti megállásra késztetett, hiszen olyan kérdések merültek fel bennem: vajon Isten akar megállítani vagy pedig emberek próbálnak megakadályozni? Végül augusztusban a megszerzett dokumentumokkal

a dossziémban elindultam Sárospatakra. Emlékezetes út volt az. Életemben talán akkor vártam legtöbbet azon a határon, ami országainkat szétválasztotta, legalább egy kilométeres sor lehetett akkor, hosszú órák várakozása után, lassan minden reményt feladva váratlan és csodálatos módon megnyíltak a kapuk. Az a boldogság, ami akkor bennem volt, talán szavakkal le sem írható. Úgy érzem, akkor ott valami felülről való megoldásnak voltam a része, számomra akkor egy csoda történt. Ezt megerősítésként vettem Isten oldaláról, hogy tényleg ezen az úton kell elindulnom. Nem kevés megpróbáltatás után most Sárospatakon tanulok, egy olyan helyen ahol nincsenek határok.

Milyen a diákélet Sárospatakon? Mint határon túli magyar milyen nehézségekbe ütköztél?

Sárospatak és annak diáksága hasonlóan a helyzetemhez nagy megpróbáltatáson ment keresztül, volt olyan időszak is itt Sárospatakon, amikor a Sárospataki kollégium nem is létezett. Mára újból diákváros lett. Sárospatak egy kis város, ha hasonlítanom kellene saját városainkhoz Bácska Topolyához tudnám hasonlítani. Diákként úgy gondolom és érzem, hogy nagyon jó itt lenni egy igazán családi környezetben van itt a Teológiai Akadémián. Az itteni diákoknak van egy olyan mondásuk, hogy a „Budapesti tud, a Sárospataki hisz, a Debreceni...” Azonban, mint határon túli diák bizony annak ellenére, hogy van magyar állampolgárságom is, egyes dokumentumokat még így is nehéz megkapni, pl.: Taj kártyát, vagy ahogyan nálunk ismert, a betegkönyvet két évnyi ittlétem alatt sem sikerült még megkapnom. Persze más nehézségek is vannak, bizony egy határon túli embernek legyen az diák vagy munkás, sokszor érheti az a meglepetés, hogy megdicsérik a magyar nyelv tudásáért. Sokszor meg is szólnak tájszólásomért vagy a furcsa szóhasználatokért, pl.: a „patika”, a „szok”, és a „slag”, hát igen arról bizony más tapasztalataim is vannak. Ahogyan szoktam mondani barátaimnak és ismerőseimnek diáknak lenni mindenütt jó, a nemzetiségedre és a hovatarozásodra pedig légy büszke.

A koronavírus mennyire nehezíti a tanulmányaidat?

A tanulmányaimmal kapcsolatban igazán jól haladok, azonban ez a fránya vírus sok problémát okozott, az egyik nagy probléma a hirtelen hazautazás volt a számomra, sokan a tanulást teszik az első helyre, hogy számukra az a nehéz, ha otthon vannak, számomra azonban mégis a legnehezebb az év elején az egyik napról a másikra való hazautazás volt. Hála Istennek a tavaszi félév, ami távoktatásban telt el, jól sikerült. Voltak nehézségek, de megoldható közelségben voltak. A mostani helyzetet tekintve is úgy gondolom, hogy az idei félév is hasonlóan otthon fog eltelni. Nem igazán érzem azt, hogy a vírus hátráltatna a tanulmányaimban, csupán abban, hogy a gyakorlatokat terepen nem igazán tudom elsajátítani. Mindenesetre bizakodó vagyok afelől, hogy a Húsvéti ünnepünk a rég megszokott módon fog majd megtörténni.

Mi a terved a jövőre nézve, hol szeretnél szolgálni?

Gyakran el szoktam azzal a gondolattal, kérdéssel is játszani, hogy Itthon maradok vagy hazamegyek? Hiszen egyszerre hazám Magyarország és Vajdaság. Persze azonban mégis foglalkoztat a gondolat, hogy vajon mi lesz 3 év múlva. Most úgy érzem, hogy ezt a súlyos kérdést mégis könnyű megválaszolni, sőt egyelőre el is lehet engedni, hiszen van az a mondás, hogy „ember tervez, Isten cselekszik”. Ahogyan idevezetett az utam Sárospatakra, bizonyosan tovább is vezet majd. Emberi gondolatok, érzések persze kavarnak bennem, szívem hazahúz. A családom, a közösségeim, úgy érzem, hazahívnak, hazavárnak. Azonban a lemaradt szerb nyelvtudásom akadályokat jelenthet majd. Ha a nyelvi akadályokra gondolok, talán a könnyebbik megoldást választanám. Azonban akkor ott azzal a céllal indultam, hogy visszajövök majd Délvidékre, Szerbiába. Addig is úgy gondolom, hogy erre a kérdésre a választ fedje nagy homály.

“Bízzál az Úrban teljes szívből, és nem a magad eszére támaszkodj! Minden utadon gondoldj rá, és ő egyengetni fogja ösvényeidet.” (Péld 3,5-6)

RÁDIÓS ISTENTISZTELET

Értesítjük testvéreinket, hogy református istentiszteletünket 2020. december 27 - én közvetíti az Újvidéki Rádió. Vallási műsorunk ultrarövid hullámon, vasárnap reggel 8:05 -kor a **90,5/92,5 MHz**-en hallható.

Értesítjük kedves testvéreinket, hogy elindult a Szerbiai Református Keresztyén Egyház új honlapja a **www.reformatusok.rs** címen.

Református Élet

Kiadja a Szerbiai Református Keresztyén Egyház
Főszerkesztő: Halász Béla lelkipásztor – püspök, Hertelendyfalva
Trg Vojvodjanske Brigade 2., 26000 Pancsova-Vojlovica
Szerkesztették: Halász Dániel és Halász-Sándor Gyöngyvér
e-mail: reformatuselet@gmail.com, Tel.: 022 /506-508

Lektor: Sándor Panna

Számítógépes szerkesztés: Lukács Attila
Minden megjelent írásért a szerző vállalja a felelősséget.

Lapzárta minden hónap 15-én.

Az írások rövidítési és szerkesztési jogát fenntartjuk.

Nyomtatva: Forum-Újvidék

Megjelenik 820 példányban

Fotó: Martinek Imre